

misericordiā his quos deus oderat præstiterūt dei offendit
in opere pietatis incurunt. Econtrario Phinees filiisq; Leui:
gratiā dei humana cæde & suorum parricidio meruerunt.
Vides quantū ab hūanis sensibus p nostrā imperitiā incre-
pat diuiua sentētia ut nobis interdū cœlestis iudicis dispēsa-
tionē: nesciētibus iūsta uideant quæ p causar; scientiā iuste
& satis recte facta pbañt. Et rursum ea quæ uestro iudicio
recte pbañt apud deū plerūq; reproba & igrata uident q̄s
hodie patris Abraæ exēplo, innoxiuū uolēs filium trucidare
hūano iudicio nō credereſ insanus: ecōtra quis in tactu arce
domini imitatus Ozā hoīm iudicio cōdemnareſ. Cōsidere-
mus igiū quātus casus sit temere cōtemnentis cū tāta ruina
esse dicit in negligētia obsequētis uel quā damnationē exce-
pturos credimus indeuotos cū tantā reprobationē deuoti
exceperint tepidū discipulū nō amat christus: qui uult me⁹
esse discipulus ait abneget se meti p̄m sibi & tollat crucē suā
& sequaſ me / beatæ itaq; sunt illæ aīæ quæ dorſum suū cur-
uauerūt ut suscipiat sup se ſessorē & frena eius paciant ut
quocunq; uoluerit flectat eas quādo enī magister præcipit
obediētis indicū eſt ſi dimiſſo aduersus eum audiat capite.
Si aut uertat tergū signū eſt contēnentis.

Cap. tertiu de tribus generibus monachor; egypti.

 T q̄a monachor; fecim⁹ mentionē & te ſcio libēter
audire quæ ſūt facta aurē paulisp accōmoda. Tria
ſūt in ægypto monachor; genera. Coenobitæ quos
illi anſes gentili lingua uocāt. Quos nos in cōmuni uiuētes
poſſumus appellare Anachoritæ qui ſoli habitat p deserta
& ab eo qđ pcul ab hoībus reſerūt nuncupant. Tertiū
genus eſt quod ipsi Remēboth dicūt deterrimū atq; negle-
ctum: quod in noſtra prouincia aut ſolū: aut primū eſt. Hi

bini uel trini nec multo plures simul habitat suo arbitrio ac
ditiōe uiuētes. Ac de eo quod laborauerūt in mediū partes
cōferunt: ut habeat alimēta cōmunia. Habitāt autē q̄plu/
rimū in urbibus & castellis & quasi ars sit sancta non uita:
quicquid uendiderint maioris est precii. Inter hos sāpe sunt
iurgia: quia suo uiuētes cibo: nō patiūtur se alicui esse subie/
ctos. Reuera solent certare ieiuniis: & rem secreti uictorie
faciūt: apud hos affēctata sunt oīa: laxæ manicæ: caligæ fol/
licātes: uestis grossior crebra suspiria uisitatio uirginū: de/
tractio clericorū: & si quādo dies festus aduenerit saturātur
ad uomitū. His igit̄ quasi quibusdā pestibus exterminatis
ueniam⁹ ad eos q̄ plures sūt & in cōmuni habitāt id ē quos
uocari cōnobitas dixim⁹. Prima apud eos cōfederatio est
obedire maioribus & quicqd iusserint facere. Diuisi sunt p̄
decurias atq; centurias ita ut nouē hoibus præsit decimus.
Et rursum. x. p̄positos sub se cētesimus habeat. Maneāt se/
parati et sciūcti cellulis usq; ad horā nonā ut iſtitutū cōſne/
mo perget ad aliū: exceptis his decanis quos diximus ut si
cogitatiōibus forte quis fluctuet illius cōſoletur alloquiis.
Post horā nonā in cōmūnē cōcurrīt: psalmi resonāt: scriptu/
ræ recitanſ ex more: et cōpletis oratiōibus cūctisq; residēti/
bus: medi⁹ quē patrē uocāt: icipit disputare. Quo loquēte
tantū silentiū fit: ut nemo aliū respicere: nemo audeat excre/
are. dicētis: laus est in fletu audientiū. Tacite uoluūtur per
ora lachrymæ: & nec in singultus quidē erūpit dolor. Cum
uero de regno christi & de futura beatitudine: & de gloria
cōperit anūciare uētura uideas cunctos moderato suspirio
et oculos ad cālū leuātes iter se dicere. Quis dabit mihi pē/
nas sicut colubæ: & uolabo & requiescā. Post hæc conciliū
soluit & unaquæq; de curia pgit: cū suo parēte ad mēsam:

qbus p singulas ebdomadas uicissim ministrat. Nullus in ci-
bo strepit est: nemo comedes loqui: uiuit pane & legumi
nibus & oleribus quae sale solo coadiuntur: uinum tantum senes
acciuit qbus cum paruulis saepe fit pradiu ut alioꝝ ætas fes-
sa sustentet. Alioꝝ non frangat incipiēs: dehinc consurgut pa-
riter et dicto hymno ad præsepio redeut: ibi usque ad uesperas
cum suis unusquisque loquitur & dicit. Vidistis illum & illum quata in
ipso gratia sit: quantum silentium: quod moderatus incessus. Si in-
firmū uiderint consolantur: si in dei amore feruentur: cohorta-
tur ad studium. Et quia nocte extra suas orationes publicas in
suo cubili uigilat: circumsunt cellulas singulorum & aure appo-
sita quid faciat diligenter explorat. Quem tardiorē depræhe-
derint: non increpat: sed dissimilato quod norūt eum saepius
uisitat: & prius incipientes prouocat orare quod cogant. Opus
dei statutum est quod decano redditum fertur ad æconomiam:
qui & ipse per menses patri omnium cum magno reddit timo-
re ratione: a quo etiam cum cibi facti fuerint degustatur. Ieiuni-
um totius anni equale est: excepta quadragesima in qua
sola coeditur districtus uiuere a Pethecoste coenæ mutantur
in prædia: quo & traditioni ecclesiasticae satissimatis: & uen-
trem cibo non onerent duplicato. Ad tertium genitum ueniā quos
Anathoritas uocat & quod de coenobiis exentes excepto pane
& sale amplius ad desertanil deferunt. Huius uitæ auctor
Paulus illustrator Antonius: & ut ad superiora coescendam
princeps Ioannes baptista fuit. Tale uero uirum Hieremias
quocum propheta describit dices. Bonum est uiro cum portauerit
iugum domini ab adolescētia sua sebebit solitarius & tacebit:
quia sustulit super se iugum & dabit pacienti se maxilla saturata
bitur obprobriis: quia non in sempiternū abiiciet dominus:
horum labore & couersatione in carne non carnis quod alio

tempore si uolueris explicabo. Nūc ad propositū redeam.
Bonū est obedere maioribus: parere perfectis: & post regu/
las scripturarū uitæ tuæ tramitē ab aliis discere: nec præce/
ptore uti pessimo scilicet præsumptione tua.

Capitulū quartū de castitate.

Ortificate inquit apostolus mēbra uestra quæ sunt
sup terrā. Vnde ipse postea cōsiderans aiebat. Viuo
aut nō iam ego: uiuit uero in me christus: q mortifi/
cauerit membra sua: & in imagine noctis pambulauerit nō
timebit dicere. Factus sum sicut uter in pruina. Vnde idem
apostolus castigabat corpus suum & in seruitnrē redigebat
ne aliis prædicās ipse reprobus inueniret. Corporisq; ex p/
sona generis hūani inflatus ardoribus loquebat. Miser ego
homo quis me liberabit de corpore mortis huius? & iterū.
Scio quoniā non habitat in me: hoc est in carne mea bonū:
uelle enī adiacet mihi: ut faciā aut bonū nequaq;. Neq; illud
quod uolo bonū: sed quod uolo malū facio. Et denuo qui in
carne sunt deo placere nō possunt. Vos aut nō estis in car/
ne sed in spiritu: si tamē spiritus dei habitat in uobis. Vnde
post cogitationū diligentissimā cautionē ieuniorū tibi ar/
ma sumenda sunt: & canendū cū Dauid. Humiliaui in ieju/
nio animā meam. Matrem ita uide ne per illam alias uidere
cogaris. Quarum uultus cordi tuo adhæreant: & tacitum
uiuat sub pectore uulnus. Ancillulas quæ illi in obseqo sunt
tibi scias esse in insidiis: quia quanto uilior earum conditio
tanto facilior ruina est. Volo ergo te propter has causas
non habitare cum matre. Et præcipue ne ipsam offerentē
delicatos cibos renuendo contristes: aut si acceperis oleum
igni adiicias: & inter frequentiam puellarum per diem ui/
deas quod noctibns cogites. Adolescentiā tuā nulla sorde